

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د وینو دریاب په شعري ټولګه کې د مثل کارونه

پوهنډار عبدالوکيل حبيبي

د پښتو ژبې او ادب څانګه، ښوونې او روزنې پوهنځی، پکتیکا پوهنتون، پکتیکا-افغانستان

ایمیل: wakilhabibi13@gmail.com

ترلاسه سوي: ۱۴۰۴/۰۸/۲۴، منل سوي: ۱۴۰۴/۱۲/۱۹، خپره سوي: ۱۴۰۴/۱۲/۲۹، مخونه: ۱۸۲-۱۹۶

لنډيز

مثل په پښتو ژبه کې ښه او پخوانی ځای لري، پخپل لنډوالي سره یو کتاب مفاهم وړاندې کوي، ولسي ادب د اوسني او راتلونکي وخت څېړونکو ته یو ښه او ارزښتمند میراث پاتې دی؛ ځکه د ولسي او لیکلي ادب تر منځ یو پل دی، د څېړنې ارزښت یې په دې کې دی، چې زموږ د ټولنې رسم، رواج، عادتونه او نور راته ښايي او په ځانګړې ډول د متلونو رول او ارزښت په منظمو ادبي آثارو کې راته بیانوي، د وینو دریاب شعري ټولګې، شاعر عبدالمتین وردګ دی، په (۱۳۳۱ ل. کال) په جغتو ولسوالۍ سیده کلي کې زیږېدلی، د دې ټولګې منځپانګه دیني، فقهې، اخلاقي، ټولنیزې کړنې، پند او نصیحت او همدارنګه ارسال المثل ته ځانګړې شوې، له دې څېړنې څخه هدف او موخه په یاده شعري ټولګه کې د ارسال المثل ادبي صنعت پیدا کول دي، د دغه علمي مقالې د څېړنې ډول کتابتوني او مېتود یې تحلیلي – توصیفی او تشریحي دی.

کلیدي کلمې: ادبي صنعت، ارسال المثل، شاعر، مثل، د وینو دریاب

The Use of Proverbs in the Poetry Collection “Da Wino -e-Daryab”

Teaching Assistant. Abdul Wakil Habibi

Pashto Department, Education Faculty, Paktika University, Paktika-Afghansitan

Email: wakilhabibi13@gmail.com

Abstract

Proverbs reflect the collective wisdom of society, shaped by folk knowledge and accepted values of a particular time. Their significance lies in illustrating how they function within poetic literary works. The poetry collection Daryab-e-Wino incorporates various literary devices, with particular emphasis on irsal al-mathal (the use of proverbs). When a poet includes a well-known proverb in verse, it is regarded as the literary device of irsal al-mathal, which is closely connected to proverbs. This study views irsal al-mathal as an effective means of attracting the audience's attention and strengthening poetic expression. The main objective of this research is to identify and analyze the use of this literary device in the mentioned work. The study is library-based in nature and employs analytical, comparative, and descriptive methods.

Keywords: Literary Device, Proverb, Arsal al-Mathal, Poet, Diwan Da Wino Darya

سريزه

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين، اياك نعبد و اياك نستعين، والصلوة

والسلام علي سيد المرسلين واله وصحبه اجمعين.

شاعران په خپلو اشعارو کې د ټولنې اړتیاوې، ناخوالې، واقعیتونه او پېښې په ښه او هنري بڼه وړاندې کوي، همدوی د ژبې او ادب په پرمختګ کې ښه او ستر رول لوبولی شي، نو ادبیات په عمومي ډول په دوو برخو وېشو، لومړۍ نالیکلې ادبیات، چې وخت، ځای او لیکوال یې نامعلوم وي او دوهم لیکلې ادبیات، چې ځای، وخت او لیکوال یې راته معلوم وي، وروسته دغه ادبیات پر نورو برخو (منظم او منثور) هم وېشل شوي، هر وخت چې په ادبي برخه کې څېړنه کوو، د فولکلوري ډولونو یا ژانرونو په څنګ کې د متل له نامه سره حتمي مخامخ کېږو، چې زموږ د هېواد، ژبې، ولس او د نړۍ په نورو ژبو کې له ورځنیو علمي او ټولنیزو کړنو سره نږدې او ښې اړیکې لري، زموږ او د نورو ژبو شاعرانو په خپلو شعرونو کې دغه برخې ته ډېره - ډېره پاملرنه کړې ده او د استعمال ځایونه یې راته ښوولي او تر څنګ یې خپل اشعار پرې ښکلي کړي دي. متل او په شعر کې یې استعمال هېڅ استدلال ته اړتیا نه لري؛ ځکه د ټولنې د اصولو او کړنلارې مطابق جوړ شوی وي، د شعر له پاره متل ډېر ګټمن او ارزښتمن دی، د دې ارزښت ټاکلو په موخو تر اوسه داسې علمي او څېړنیزه مقاله او یا هم کوم کتاب په دې اړوند، چې په شعر کې د متل استعمالولو اهمیت راته په ګوته کړي لیکل شوی نه دی، ډېرو شاعرانو په خپلو اشعارو کې متلونه استعمال کړي، همدارنګه زموږ ګاونډۍ رسمي ژبې دري - فارسي او د نړۍ د نورو ژبو په ادبیاتو کې هم د ارسال المثل ادبي صنعت شته، له بده مرغه په دواړو ژبو کې د یوه عنوان په توګه معرفي کېږي، په کومه اندازه چې باید ده وڅېړل شي، کار ورته شوی نه دی.

د پښتو ژبې د معاصر عصر شاعر عبدالمتین وردګ په یوه شعري ټولګه ((د وینو دریاب)) کې متل کارونه یا ارسال المثل ادبي صنعت، موضوع مې څېړلې ده، چې تر دې مقالې وړاندې هېڅ لیکوال پرې څه لیکلي نه دي، نو ما په دغه مقاله کې لومړی د متل په اړه خبرې کړې دي، تر دې وروسته ارسال- المثل ادبي صنعت پېژندل شوی، بیا د مقدمې په ډول د کلاسیک منظوم ادب ځینو شاعرانو (خوشحال خان خټک، عبدالرحمن بابا، عبدالحمید مومند، کاظم خان شیدا او نورو) ځینې بیتونو مې راوړي، چې د ارسال المثل صنعت یې کارولی، په معاصره شاعرۍ کې د نورو شاعران په څنګ عبدالمتین وردګ نوم یادولی شم، چې ارسال المثل ادبي صنعت یې په خپلو شعرونو کې کارولی، زموږ او د نړۍ ډېری نالوستو او لوستو کسانو په خپلو شعرونو کې متلونه استعمال کړي دي، چې دې برخې ته ارسال- المثل ادبي صنعت وایي، په شعر کې د ولسي برخې متل استعمالول د شاعر کار دی، چې دغه کارونه یې په وړتیا، ذهني قوې او علمیت پورې اړه لري.

د پورته یادونو پر بنسټ ویلی شم، چې زموږ پښتنو شاعرانو په خپلو شعري ټولګو او دېوانونو کې ډېر متلونه استعمال کړي یا ارسال المثل ادبي صنعت یې په ځانګړې طرز سره کارولی، دغه کارونې د منځنۍ یا کلاسیکې ادبي دورې ډېرو شاعرانو، همدارنګه د معاصرې یا اوسنۍ ادبي دورې اکثریت شاعرانو تر نن ورځې پورې جاري ساتلې دي او نور به هم دوام کوي.

د څېړنې اصلي موخه

۱- د وینو دریاب شعري ټولګه کې د ارسال المثل ادبي صنعت پیدا کول، چې راتلونکو ادبي څېړونکو ته د شاعرانو په شعرونو کې د یاد ادبي صنعت یو علمي لارښود وي.

فرعي موخې

- ۱- د ارسال المثل ادبي صنعت پېژندنه.
- ۲- دغه پوښتنې ته ځواب ویل، چې د وینو دریاب شعري ټولګه کې متلونه په مستقیم او که په غیر مستقیم ډول وړاندې شوي.
- ۳- دا ثابتول چې متل له ولسي ادبه پرته په لیکلي ادب او په ځانګړې ډول په معاصره شاعرۍ کې کارول شوی.

۴- د موضوع په انتقال کې د متل نقش جوتول.

۵- د عبدالمتین وردګ پېژندنه.

د څېړنې اصلي پوښتنه

۱- د وینو دریاب په شعري ټولګه کې ارسال المثل ادبي صنعت په کومه کچه استعمال شوی دی؟

فرعي پوښتنې

- ۱- ارسال المثل څنګه ادبي صنعت دی؟
- ۲- د وینو دریاب شعري ټولګه کې متلونه په مستقیم که په غیر مستقیم ډول کارېدلي دي؟
- ۳- متل له ولسي ادبه پرته په لیکلي ادب او په ځانګړې توګه په معاصره شاعرۍ کې څنګه کارېدلی؟
- ۴- په شعر کې د متل استعمالول د یوې موضوع په انتقال کې څومره مثبت رول لري؟
- ۵- عبدالمتین وردګ څوک دی؟

مواد او کړنلاره

د دې څېړنې ډول کتابتوني دی، د څېړنې اکثریت مواد د پکټیکا پوهنتون، ښوونې او روزنې پوهنځي د پښتو ژبې او ادب څانګې په ځانګړې کتابتون او همدارنګه زما (عبدالوکیل حبیبی) په خپل شخصي کتابخانه کې راسره وو، له ټولو څخه مې د څېړنې او موضوع اړوند ټول علمي مواد راټول کړي او د

ماخذ په توگه مې کارولي، چې لست يې د ماخذونو په برخه کې شته او مېتود يې تحليلي، مقایسوي – تشریحي دی.

د وینو دریاب شعري ټولگې ټوله منځپانگه مې وکتله، د ارسال المثل برخه مې ترې را جدا کړله، زموږ د پښتو ولسي ادب ډېره برخه، په ځانگړي ډول متلونه تر اوسه د کتابونو پاڼو ته رسېدلي نه دي، اکثریت يې په کلیو او ليرې پرتو سیمو کې د خلکو په حافظو کې پاتې دي، خو ځینې يې زموږ د ولسي ادب خواخوږو په ډېر زحمت را ټول کړي، په دغه برخه کې تر ټولو وړاندې محمد دین ژواک نوم یادولی شم، د پښتو متلونو په نامه يې یوه ټولگه را ټوله کړې، په دغه ټولگه کې هغه متلونه، چې د وینو دریاب په شعري ټولگه کې د ارسال المثل ادبي صنعت په توگه کارول شوي وو، وکتل او ورسره مې پرتله او ډاډ مې حاصل کړ، چې متلونه دي. (ژواک، ۱۳۸۹، بېلابېلې)

بله ټولگه شاه محمود گډوال د پښتو متل سپړنه په نامه چاپ کړې ده، له دغه ټولگې څخه مې هم د متلونو پرتلنې په برخه کې له بېلابېلو پاڼو څخه استفاده کړې ده. (گډوال، ۱۳۹۴، بېلابېلې)

تر ټولو وروسته د استاد محمد آصف صمیم په زیار د پښتو متلونو یوه غټه ټولگه د متلونو کلیاتو په نامه، چې (۱۴۰۰) متلونه په کې را ټول شوي، په (۱۳۹۶ل.) کال د مومند خپرندويې ټولنې تخنیکي څانگې د (۱۰۰۰) ټوکونو په تېراړ چاپ کړې ده، دغه ټولگه د الفباء په ترتیب برابره شوې ده، هغه متلونه چې د وینو دریاب په شعري ټولگه کې د ارسال المثل ادبي صنعت په موخه کارول شوي وو، د متلونو له دغه ټولگه سره مې پرتله کړل او ثابته شوه، چې دغه هم متلونه دي او په اصطلاح يې نشو حسابولی. (صمیم، ۱۳۹۶، بېلابېلې)

د وینو دریاب په شعري ټولگه کې د ارسال المثل ادبي صنعت برخه کې شپږ بېلگې له څېړنې وروسته لاسته راغلې، چې شاعر په ښه هنري شکل خپله وړتیا په کې ښوولې ده، نو هغه پوښتنه په کې ځواب شوه، چې متل په ولسي ادب او هم د لیکلي ادب په منځنۍ ادبي دوره او په اوسنۍ ادبي دوره کې شاعرانو په خپلو اشعارو کې استعمال کړی، ارسال المثل له متل سره تړلی دی، یعنې لازم او ملزوم دي، د ارسال المثل په اړه په دې نظر یم، چې د لوستونکو او مخاطبینو د توجو را جلبولو ښه وسیله ده، په شعرونو کې د مفهوم د وړاندې کولو بهترینه لار او د ښایست مایه ده، په شعر کې د متل استعمال هېڅ استدلال ته اړتیا نه لري؛ ځکه د ټولنې د اصولو او کړنلارې مطابق جوړ شوی وي، د شعر له پاره متل ډېر گټمن او ارزښتمن دی، مخاطبین په ډېره آسانی د شعر په مفهوم پوهیږي، د وینو دریاب شعري ټولگې شاعر عبدالمتین وردگ دی، د جغتو ولسوالي د سېدې کلي اوسېدونکی دی.

نتیجه او مناقشه

د وینو دریاب په شعري ټولګه کې د ارسال المثل ادبي صنعت وڅېړل شو او بېلابېلې بېلګې په کې لاسته راغلې، چې شاعر د پښتو ژبې مشهور متلونه د الفاظو په کم تغیر سره په کې استعمال کړي او دغه هدف ته ورسېد، چې متل له ولسي برخې پرته په لیکلي ادب او په ځانګړي ډول په معاصره شاعری کې هم ځانګړی ځای لري.

د دغه علمي مقالې په لمن کې متل او ارسال المثل پېژندنه، همدارنګه په منځنۍ او معاصره ادبي دوره کې د ځینو شاعرانو په اشعارو کې د ارسال المثل یوه - یوه بېلګه د نمونې په ډول وړاندې شوې، د پښتو ژبې د اوسني عصر یوه شعري ټولګه ((د وینو دریاب)) په نامه شتون لري، تر دې وړاندې د ارسال المثل ادبي صنعت اړوند تر اوسه د کوم لیکوال له خوا علمي څېړنه پرې شوې نه ده. د پښتو ژبې په متلونو او همدارنګه په ارسال المثل ادبي صنعت څېړنې شوې دي، کېدلی شي د ځینو شاعرانو په ډېوانونو او شعري ټولګو کې هم د ارسال المثل ادبي صنعت اړوند څېړنه شوې وي، کوم یو څپرکی یا به یې یوه برخې ورته ځانګړې شوې وي، یا به یې دغه برخه د یوه عنوان په توګه معرفي کړې وي، یا به یې یوه بېلګه په کې پیدا کړې وي، خو د یوه ځانګړي علمي اثر په توګه تر اوسه کوم څه نشته.

متل

که و وایم د ادبي علومو د څېړنې له پیل څخه تر نن ورځې پورې داسې یقیني او بشپړه د متل پېژندنه شوې نه ده؛ ځکه د متلونو لمن زموږ په ولسي ادب او نورو پرمختللو ژبو کې بې کچې پراخه ده او موضوعات یې ډېر دي او د ژوند په بېلابېلو برخو کې متلونه وینو او شته او خپل مفاهیم وړاندې کوي، نو یو ټاکلی او جامع تعریف یې نشو کولی.

په پښتو متلونو کې د پښتني ټولنې هغه پوهه او علمیت را څرګندېږي، چې د ولسي پوهې او استعداد له مخې ټاکل شوي وي، ټولنې په هغه او اوس وخت کې منلې وي، نو باید د ټولنې له مذهب، رسم او دود سره برابر وي، د ولس د خلکو له دیني، علمي او فرهنګي سویی سره په ټکر کې نه وي، په ډېره ښه توګه، ښه، ساده او خوږه ژبه ویل شوي وي، اوس به د متل پېژندلو ته راشو.

د متل پېژندنې په اړه استاد لعل پاچا ازموڼ په خپل تدریسي کتاب ((پښتو فولکلوري ادبیات)) کې لیکلي: ((متل هغه پخه، کره، په ټول تلو رڼو لفظونو یوه ښکلې پایله ده، چې د ژوند له تجربو راوتې او اوس مهال موږ ته د یوې خبرې د ثبوت، پخلی او اغېزمنتیا له پاره کارول کېږي.)). (ازموڼ، ۱۳۹۵، ص ۲۶۲)

محمد اورنگ مختار د ماسترۍ تېزس ((د وردگو کلتوري یون)) په نامه لیکلی، په دغه کتاب کې د متل په اړه داسې لیکل شوي: ((متلونه د هوسیارو ذهنونو زیربنه وي، د متل ویونکي او وخت هېچا ته معلوم نه وي، متل خام او د زمان تابع کلام هم نشي واقع کېدلی، پښتو متلونه په ټولو پښتنو وگړو شریک دي او هېڅ قام په خپل نامه قومي متلونه، نه لري او که د کوم قوم نوم په متل کې یاد شوی وي، نو متل د هغه قام نه دی، لکه (توري پور غواړي، افریدی نور غواړي) دا متل نه د افریدی دی او نه هم د توریو، یوازې د دغه قومونو نومونه په کې یاد شوي او د جوړېدو او استعمال وجه یې دا ده، چې مثلاً په (لانه کې را ښکیل (بندي شوې / تړلې شوې) دوی ډلې دریمگريو ته ناستې وي او هره ډله د ځان په گټه لورې او ډېرې غوښتنې ولري او ځان حق په جانب وگڼي، دریمگري د دوی تر منځ د لانجې له حل عاجز شي، نو وایي عجیبه ده (توري پور غواړي، افریدی نور غواړي) خو اصلاً متل د کلام د تائید له پاره د کاني کرښه ده، کله چې د چا په خبره او یا په عمل متل تېر شي، که یې په گټه وي یا زیان مني به یې؛ ځکه متل هغه تجربه ده او پخه پر ځای خبره ده، چې هېڅ بدلونه، نه مني.))
(مختار، ۱۳۹۴، ص ۲۲۴)

زه په دې یقین او باور یم، چې دغسې (توري پور غواړي، افریدی نور غواړي) متلونه ته ورته نور متلونه هم شته، چې د یوه قوم او سیمې یا هم ځای نوم ذکر په کې راغلی وي، موږ دې ته ورته متلونه په خپله سیمه کې لرو، لکه (تر ولبدین اوبښتي، بېرته را نه دي اوبښتي) ولبدین غاښی، د وردگ جغتو ولسوالۍ او سیدآباد تر منځ کنډو دی، د جغتو ولسوالۍ خار او مردعلې کلي د سیدآباد ولسوالۍ له عبدالرحی الدین (ولبدین) کلی څخه بېلوي، په پخوا وختونو کې د ټولو وردگو هدیره په سیدآباد کې وه، بیا یې مړي هلته وړل او هلته به یې دفن کول، دغه خبره چې مړي به یې هلته وړل کره او دقیق وخت یې معلوم نه دی؛ ځکه هم ورته متل ویلی شم، دې ته ورته نور پښتو متلونه هم لرو، لکه (سه گانه د دوو ډولونو ځای نه دی) دغه سیمه (سه گانه) په پکتیکا کې ده، دغه ځای په هغه وخت کې ډېر کوچنی وو، خو اوس یې نفوس زیات شوی، د دغه متل وخت هم په ټاکلي ډول نشو معلومولی.
زموږ د ماستري تحصیلي دورې دروند استاد سرمحقق زلمي هېوادل په خپل کتاب ((د پښتو ادبیاتو تاریخ)) کې د متلونو د پېژندنې تر عنوان لاندې داسې لیکلي: ((متلونه د پښتو شفاهي ادبیاتو هغه درنې، پخې او په ټول تللې خبرې دي [چې هغه د ارواښاد استاد قیام الدین خبره، د پښتو حیاتي فلسفه ټوله په متلونو کې بیان شوې ده] متلونه هغه لنډې ویناوې دي، چې د معنی له پلوه بشپړې، د مفهوم او مورد په لحاظ عامې وي، د متلونو فصاحت او بلاغت په دې کې دی، چې متلونه د فورم په لحاظ

لنډې او موجزې جملې دي، خو د مفهوم له لحاظه ژور مفاهیم په کې ځای شوي وي، ژبه یې ساده او عام فهمه وي او افاده یې مستقیمه هدف ته متوجه وي. د پښتو په شفاهي ادبیاتو کې متلونه په لوی سر کې په دوو برخو وېشلی شو، یو یې عادي یا عام متلونه دي، چې د خلکو د عامو خبرو په څېر په لنډو جملو کې اوډل شوي دي او بله برخه یې هغه متلونه دي، چې منظوم شکل لري او د دوو مسرېو په بڼه تنظیم شوي وي ((. (هېوادل، ۱۳۹۳، ص ۱۶).

ارسال المثل ادبي صنعت

د آریانا دایرة المعارف په لومړي ټوک کې د ارسال المثل د پېژندنې په اړه داسې لیکل شوي: ((ارسال المثل د بدیع په علم کې هغه صنعت ته ویل کېږي، چې شاعر په خپل شعر کې یو مشهور متل په ځانګړې طریقه باندې ځای کړی وي ((. (اکاډمي، ۱۳۸۶، ص ۳۰۷)

په ((فرهنگ فارسي عمید)) لومړي ټوک کې د ارسال المثل په اړه داسې لیکل شوي: ((در اصطلاح علم بدیع آنست که شاعر در شعر خود مثل مشهوری بیاورد، یا شعری یا سخنی حکیمانه بگوید که حکم ضرب المثل پیدا کند، و در افواه بیفتد.)) (حسن، ۱۳۸۱، ص ۱۳۵)

محمد ابراهیم همکار په خپل تدریسي کتاب ((بدیع پوهنه)) کې د ارسال المثل په رابطه لیکلي: ((که چېرته شاعر په خپل کلام کې مشهور متل راوړي، نو ارسال المثل ادبي صنعت یې بولي، که چېرته شاعر په خپل کلام کې دوه مشهور متلونه راوړي، نوموړي ادبي صنعت ته ارسال المثلین ادبي صنعت وایي. ((همکار، ۱۴۰۲، ص ۲۱))

د کندهار پوهنتون د ښوونې او روزنې پوهنځي د پښتو څانګې افتخاري استاد حیات الله رفیقي د هغه وخت په تدریسي کتاب ((ادبي ښکلاوې)) کې د ارسال المثل او مدعا متل په اړه لیکلي: ((مدعا- مثل هغه ادبي ښکلي جوړښت ته ویل کېږي، چې شاعر په کلام کې د خپلې مدعا د ثبوت له پاره د بیت په یوه مصرع کې خپل مطلب راوړي او په بل نیم بيتي کې د خپل مطلب د ثبوت له پاره یو متل راوړي، ارسال المثل هغه ادبي صنعت ته وایي، چې شاعر په خپل شعر کې یو مشهور متل راوړي، ارسال المثلین بیا هغه ادبي جوړښت ته وایي، چې شاعر په کلام کې دوه مشهور متلونه راوړي.)) (رفیقي، ۱۳۸۹، ص ۱۶) ارواښاد استاد عبدالرؤف بېنوا په خپل کتاب ((ادبي فنون)) کې د ارسال المثل ادبي صنعت په اړه داسې لیکلي: ((ارسال المثل داسې صنعت دی، چې یو

متل یا یوه مشهوره جمله په نظم کې راوپړه شي او ارسال المثلین دا دی، چې دوه متلونه په یوه بیت کې راوپړي. ((. (بېنوا، ۱۳۹۰، ص ۷۲)

د ارسال المثل په اړه په دې نظر یم، چې د لوستونکو او مخاطبینو د توجو را جلبولو ښه وسیله ده، په شعرونو کې د مفهوم د وړاندې کولو بهترینه لار او د ښایست ماڼۍ ده.

په کلاسیک ادب شاعری کې زموږ ډېرو مشرانو شاعرانو په خپلو شعرونو کې د متل استعمالول یا ارسال- المثل ادبي صنعت کار کړی دی، په دې دوره کې خوشحال خان خټک او نورو شاعرانو دغه مهمې ولسي ادبي برخې ته په خپلو شعرونو کې ښه ډېر ځای ورکړی، ځینې نمونې به یې (مشت نمونه خروار) د مقدمې په توګه راواخلم، خوشحال خان خټک د پښتو ژبې متل (چې کرې هغه به رېبې) په خپل منظوم کلام کې داسې راوپړی:

هغه چې وکړې هغه به ورېبې
له خپله لاسه هره کرله شي

(خټک، ۱۳۴۹، ص ۱۹۱)

په کلاسیک دور کې د پښتو ژبې خوږ ژبې صوفي شاعر عبدالرحمن بابا ډېر خواږه، روان او عام فهمه شعرونه که هر څوک ولولي، يقيني یم ډېری بیتونه یې له حکمت او پوهې څخه خالي نه دي، د خپلې شاعرۍ په رنگین باغ کې یې د پښتو ژبې درنې خبرې په خپل کلام کې ډېرې په لوړ ادبي قوت راوپړې دي او د خپلو اشعارو گلستان یې پرې سمسور او تازه کړی، دغه متل (مېړۍ چې وزرې وکړي ورکه یې راغلې) د بېلګې په توګه راوپړم:

سرکښي د عاجزانو په کار نه ده
هر مېړۍ چې وزر وکاندي پېښمان شي

(غروال، ۱۳۹۸، ص ۲۳۵)

عبدالحمید مومند هم په خپلو شعرونو کې د موضوع د ښه والي او ثبوت په موخه د متلونو له استعمال څخه کار اخیستی، تر ډېرو پښتنو شاعرانو یې متلونه په خپلو شعرونو کې ډېر استعمال کړي او خپل شعرونه یې پرې ښایسته کړي او د خوږې پښتو ژبې دغه متل (چې نه کار، هلته څه کار) د خپل دېوان په یوه ډېر عالي بیت کې داسې ځای پر ځای کړی:

هلته څه غرض چې يې نه غرض متل دی
ځکه نه کا په ډېوه بلبل غرض

(صمیم، ۱۳۹۳، ص ۹۱)

کاظم خان شیدا ډېر شعرونه ويلي دي، چې په ډېره ژوره معنی او مفهوم سره د ټولنې په ټولنیز ژوند او چارو پورې اړه لري، اکثریت شعرونه يې په متلونو ښکلي کړي، د پښتو ژبې دغه متل (سل دې ومړه، خو د سر دې مه مړه) يې په لاندې بیت کې په داسې ښه راوړی، چې مفهوم يې په ښه شکل وړاندې کړی:

يو په سل او سل په هېڅ ضرب المثل دی
افاده يې په عالم کې ده مشهوره

(شیدا، ۱۳۳۱، ص ۲۱۱)

په معاصره شاعری کې هم د ارسال المثل کارونه شوې ده، ډېرو شاعرانو په خپلو اشعارو کې د متل خواته توجه کړې، په دې دوره کې د نورو شاعرانو تر څنګ د پښتو ژبې يو کلیوال لوستي شاعر عبدالمتین وردګ نوم يادولی شم، نوموړی شاعر د عبدالقيوم زوی او د عبدالکریم لمسی، په (۱۳۳۱ل.) کال د وردګ ولايت، جغتو ولسوالۍ اړوند د سپده په نامه کلي کې زيږېدلی، لومړنۍ او منځنۍ زده کړې يې د غازي محمد جانخان په لېسه کې سرته رسولې دي، په (۱۳۵۱ل.) کال د ګردېز په دارالمعلمين کې شامل او په (۱۳۵۴ل.) کال ترې فارغ شوی او بيا يې د خپلو ولايت په بېلابېلو لېسو کې د ښوونکي، مدير او د جغتو ولسوالي د پوهنې آمر په توګه دنده سرته رسولې ده. (وردګ، ۱۳۹۷، ۲۶۹) نوموړی شاعر له ډېره وخته راهيسې شاعري کوي، د شعرونو يوه مجموعه يې ((د وینو دریاب)) په نامه ده، چې په (۱۳۹۲ل.) کال د زر ټوکونو په تېراژ د کابل په شاکر مطبعه کې په (۲۰۴) کتابي مخونو کې چاپ شوې ده، لومړي گل آغا احمدي د نوموړي شاعر په شعري ټولګو خبرې کړې دي، وروسته پرې شاعر خپله سريزه ليکلې ده، له دې وروسته حمد او نعت شريف او بيا (۹۱) عنوانه بېلابېل شعرونه، له دې وروسته (۱۷۲ – ۱۸۲) مخونو کې لنډۍ او بيا (۱۸۴ – ۲۰۴) کتابي مخونو پورې څلوريزې په کې راغلې دي. (وردګ، ۱۳۹۲، بېلابېلې)

د فورم له مخې په ياده شعري ټولګه کې ټول غزلونه راغلي، شعرونو يې د محتوا له مخې بېلابېل دي، د نورو ادبي صنعتونو په څنګ کې ارسال المثل ادبي صنعت هم په کې کارول شوی، چې همدغه يې زموږ اساسي موضوع ده.

فسادونه شته هم بېگناه مرگونه

چې د وینو دا دریاب وهي موجونه

عبدالمتین وردگ یو ښه او د خلکو په زړونو کې ناست او منل شوی شاعر دی، خلکو ته د ښوونې او روزنې اړوند درسونه ورکوي، شپه او ورځ د ولس د خلکو په علمي روزنه لگیا وي، له شک څخه وتلې ده، چې د خپل ولس یو رښتینی لارښود او معلم دی، خلکو ته له تربیګنۍ او دښمنۍ څخه د کرکې درسونه ورکوي او پر ځای یې د ورورولۍ، ښېګڼې، مینې، اخلاص او محبت خبرې کوي، بې ځایه مرگونه او جنگونه په خپلو اشعارو کې غندي او خلک تعلیم ته را بولي.

راشئ ای دوستانو چې د پوهې ډېوې بلې کړو

دې لار کې به ډېرې مور او تاسو هلې ځلې کړو

شکر دی هر ځای کې مدرسې او ښوونځي لرو

هم مور لېسې هم منځني او لومړني لرو

(وردگ، ۱۳۹۲، ص ۱۰۰)

د پورته یادونو پر بنسټ اوس اصلي او بنسټیزې موضوع ته راځم، چې د عبدالمتین وردگ ((د وینو دریاب)) په شعري ټولګه کې د ارسال المثل ادبي صنعت یا په شعر کې د متلونو کارونه ده، دغه ښکاره خبره ده، چې د عبدالمتین وردگ خوږو شعرونو د ډېرو خلکو زړونو ته لار پیدا کړې او د ولسي پوهې یعنې متلونه برخه یې په شعرونو کې له ورايه ښکاره ده، دغه معاصر شاعر د خپل وخت پوه کسانو ته د پښتو ژبې مشهورو متلونو پر بنسټ اشاره کړې ده، څنګه چې پښتانه متلونه وایي د مفهوم په لحاظ یې په هماغه بڼه په خپلو اشعارو کې ويلي او لیکلي.

حق ویل ورته ښه و ته تېل سپېڅل دي

ګټه نشته و هغوی ته پند ارشاد کې

(هماغه: ۳۱)

د پښتو ژبې دغه منثور یا عادي متل (پانده ته شپه او ورځ یوه ده/ پانده ته څراغ لګول بې ګټې دي) په ډېره ښه او خوږه ژبه په پورته بیت کې په هنري ډول ځای پر ځای کړی.

د نېک عمل توفیق به غواړم له الله (ج) نه مدام

خپلو عملونه به له ځان سره مل ولیکم

(هماغه: ۱۲۲)

ټولو پښتانو ته دغه مشهور متل معلوم دی، چې وايي: (خپل عمل د لارې مل دی) وردګ صاحب په پورته روان، سلیس او خواږه بیت کې دغه متل وړاندې کړی، خلکو ته په ټولنیز ژوند او چارو کې د ښه عمل، هڅو، زیار او کوشن لارښوونه کوي، که زموږ او تاسو په ټولنه کې یو څوک له خپل پلار یا له بل کس سره ناروا یا ظلم وکړي، نور خلک پورته متل ورته وايي، که یو څوک په خپله زراعتي ځمکه کې غنم یا بل داسې څه وکړي حتمي ده، چې د تخم اړوند څه به راشنه کېږي، بل څه نه راشنه کوي او که څوک په خپله ځمکه کې څه نه وکړي، هلته به څه راشنه نشي، دغه دنیا زموږ له پاره د کښت مثال لري، بایدۀ نیک عملونه په کې تر سره کړو او له بدو اعمالو څخه لاس پر سر شو، په نیکو او ښو کړنو سره د محشر سختې ورځې ته څه تیار او آماده کړو او د لوی څښتن تعالی او د مخلوق په وړاندې شرمندۀ نشو، د هغې ورځې له سختۍ او شرمینده ګۍ څخه په امن کې شو، نو ویلی شم، چې نوموړی شاعر د پښتو ولسي ادب او د خپلې پښتني ټولنې له دود او رواجونو سره بلد او مینه یې ورسره ښوولې او د پښتو ولسي باغ څخه یې متلونه په خپلو اشعارو کې ځای پر ځای کړي دي او خپلو اشعارو ته یې ښکلی ادبي رنگ ورکړی او د لوستونکو توجه یې جلب کړې.

په بهر ورسره ښایي اعلان د جهاد وکړې

هوښیار د نن کارونه خو سبا ته نه پرېږدي

(هماغه: ۱۳۰)

زما په نظر په نږدې او لیرې اشارې سره په پورته بیت کې د پښتو ژبې دغه متل (د نن کار سبا ته مه پرېږدئ!) ښه لري، چې د یوه هوښیار او پوه کس له خولې څخه راوتلی، په ډېره مینه به یې لوړې او ښې معنۍ ته وگورو، چې په ټولنه، انساني ژوند او چارو کې غفلت او بې پروايي د انسان دواړې دنیاوې خرابوي، که د یوه مسلمان د نن ورځې کارونه بلې ورځې ته پاتې شي، کارونه یې یو پر دوه کېږي او بیا یې تر سره کول ستونزمن کېږي، پورته بیت ته که وگورو یوه په کې د الله تعالی مینه یعنې جهاد کول او بل په کې د پښتو ژبې یو متل ته هم اشاره شوې ده، عبدالمتمین وردګ ته د ټولنیز ژوند زحمتونه، کوشنونه او د هڅې ګټې ورمعلومې دي، نو د ټولنې له ټولو وګړو څخه غوښتنه لري، چې خپل قهمتي وخت په بهوده کارونو ضایع نه کړي او کوشن وکړي؛ ځکه د زحمتونو پایلې آبادي او جوړوالی دی،

د دې متل په پای تحلیل کې ویلی شم چې خپل کلام یې په دې متل سره رنگین، خوندور او ښایسته کړی دی.

زه خو وینې هېڅکله پر وینو باندې نه مینم
وینې چې پر وینو مینځي هغه ډېر ناولي دي

(هماغه: ۱۴۰)

که پورته بیت ته څیر شوو، وینو چې د پښتو ژبې د لمر په شان ښکاره او مشهور متل (وینه په وینه نه مینځل کېږي) ته اشاره ده، زموږ په په افغاني او پښتني ټولنه کې هغه وخت ډېر کارول کېږي، چې په سیمه کې له یوه لوري ظلم او ناروا شوې وي، د ټولنې علمي، پوه او درېم گړي خلک د دوی تر منځ دغه متل کاروي، تر څو له انتقام څخه تېر او ښه ورته وکړي، کلیوالي خلک واقعیت مېرني خلک دي، د مشرانو او علماوو خبرې پر ځمکه نه غورځوي، خپل مقابل لوري ته د مشرانو او علماوو په منځ ښه کوي، نو دغه شاعر په دې بیت کې په شاعرانه الفاظو سره متل استعمال کړی او خپل شعري کلام ته یې ښایست ورکړی او موضوع یې په ښه شکل راته ښکاره کړې ده.

شاوخوا نه ویني مدام یو خواته گوري
ورته وي دا خلک آسپو د بگۍ ته

(هماغه: ۱۵۶)

په ځانگړو لفظونو او غوره معنی لرونکو اشارو سره یې په پورته بیت کې په ډېر دقت او غور سره د پښتو سیمو د سپرلۍ بگۍ یادونه کړې ده، بگۍ، ټانگه یا آس گاډۍ، زموږ په ولسي فرهنگ کې د سپرلۍ یوه ښه وسیله وه، چې اوس یې سپرلي او عراده ورځ تر بلې له کمي سره مخ ده، زه په دغه نظر یم، چې د پښتو ژبې دغه (له ځانه د بگۍ آس مه جوړوه) متل دی او په خپل شعري کلام کې یې استعمال کړی، هغه وخت کارول کېږي، چې ځینې خلک خپل ځانگړی پلان او هدف نه لري، د نورو په غوښتنو پسې روان وي، د هغوی په لمسونه هر څه پر مخ وړي، په خپل ځان کې وړتیا نه گوري، دغه کسان بې ځایه سترې او ستومانه وي، د زحمتونو نتیجه یې نور ویني، دغسې د بگۍ آس ډېر سترې او سوده وي، له سپرلۍ یې ناست خلک لذت اخلي او گټه یې بگیوان خپلو اهدافو او هیلو ته رسوي، نوموړي شاعر په دغه متل خپل کلام ته هنریت وربښلی.

تر کتاب بهترین دوست نشته جهان کې
خوک چې غواړي ورسره وي هر مکان کې

(هماغه : ۱۶۸)

د پښتو ژبې دغه (کتاب تر ټولو ښه ملګری دی) متل یې په خپل منظوم کلام کې ځای پر ځای کړی او د ولسي پوهې او حکمت دغه اصلي او قېمتي مرغلرې یې د ټولنیز رنگ او خوند په مورد کې ډېرې تر سترگو کېږي، دغه له پوهې او علمیت ډک مطلب یې په خپلو هنري مرغلو کې بیان کړی او د لوستونکو ذهنونو یې پرې معطر کړي، قران کریم د الله تعالی ځانګړی او دایمي کتاب دی، په حقیقت سره هم ښه ملګری دی، بایدۀ ملګري یې خوښه کړو، ملګري یې له الله (ج)، پوهې او علم سره مینه او دوستي یې د بقا سرچینه ده، په کوم کور او کوټه کې چې کتاب نه وي، لکه په وجود کې چې روح نه وي، زه په دې اند او نظریم، که فکر وکړو کتاب له عالمې او پوه طبقې سره خبرې کوي، هر چېرته چې تعلیم یافته قشر موجود وي، هلته کتاب شتون لري او کتاب خبرې ورسره کوي، دغه بیت یې هم د ولسي ادب په دغه قیمتي مرجان سره رنگین او ښکلی کړی.

پایله

د شاعرانو په اړه ښکاره او څرګنده خبره ده، چې د ټولنې د وګړیو په زړونو کې یې ښه ځای نیولی، له دې ډلې څخه یو هم عبدالمتین وردګ دی، په ډېره خوږه او ساده ژبه یې اشعار ویلي، پر دې سربېره یې د پښتو فولکلوري او ولسي ادبیاتو مشهور او مهم متلونه په خپلو ادبي مرغلو کې په مستقیم ډول نه، بلکې په غیر مستقیم ډول یعنې لږ او ډېر تغیر یې په کې راوستلی او بیا یې په خپلو شعرونو کې ځای پر ځای کړي.

د وینو دریاب شعري ټولګې منځپانګه مې ټوله وکتله، تر ډېره حده اخلاقي، ټولنیز او داسې نورو مسایلو ته ځانګړې شوې ده، په خپلو اشعارو کې ګڼې برخې لري او ډېر ادبي صنعتونه یې په کې کارولي، له دې جملې څخه ارسال المثل یا په شعر کې ولسي پښتو متلونو استعمالول یې یادولی شم او د پښتو ژبې دغه (ړانده ته شپه او ورځ یوه ده/ړانده ته خراغ لګول بې ګټې دي، خپل عمل د لارې مل دی، د نن کار سبا ته مه پرېږدئ، وینه په وینه نه مینځل کېږي، له ځانه د بګۍ آس مه جوړوه، کتاب تر ټولو ښه ملګری دی) متلونه، چې بېلګې یې په مقاله کې شته په خپلو شعرونو کې ځای پر ځای کړي، د پښتو ژبې هغه متلونه، چې زموږ د ټولنې له عقیدې او دستور سره برابر دي، په خپلو اشعارو کې کارولي، په پای کې دې نتیجې ته ورسېدم، چې د وینو دریاب په شعري ټولګه

څېړنه وشوه او د ارسال المثل یا په شعر کې د متلونو کارونې برخه په کې معلومه شوه، چې په ښه او هنري ډول یې په خپلو شعرونو کې کارولي او دغه قېمتي ادبي غښتلی یې له پیکه کېدو او ورکېدو څخه ساتلي دي، د وړاندیز په ډول وایم، د وینو دریاب په شعري ټولگه کې له ارسال المثل ادبي صنعت څخه پرته نور ادبي صنایع په مسلکي ډول باید ده وڅېړل شي او د دې تر څنگ دې مشرانو شاعرانو په اشعارو کې هم دغه علمي او څېړنیزې چارې سرته ورسېږي.

اخځلیکونه

- ۱- ازمون، لعل پاچا. (۱۳۹۵) پښتو فولکلوري ادبیات. درېیم چاپ، کابل: پکتوس خپرندویه ټولنه.
- ۲- اکاډمي، علومو اکاډمي. (۱۳۸۶) آریانا دایرة المعارف. دوهم دور، لومړی ټوک. کابل: د افغانستان د علومو اکاډمي - نبراسکا مطبعه.
- ۳- بېنوا، عبدالرؤف. (۱۳۹۰) ادبي فنون. درېیم چاپ. کندهار: علامه رشاد خپرندویه ټولنه.
- ۴- خټک، خوشحال. (۱۳۴۹) د خوشحال رباعیات. کابل: پښتو ټولنه، د ادبیاتو څانگه، عمومي مطبعه.
- ۵- رفیقي، حیات الله. (۱۳۸۹) ادبي ښکلاوې. لومړی چاپ، کندهار: افغان یونایتد ادارې ښوونیز مرکز.
- ۶- ژواک، محمد دین. (۱۳۸۹). پښتو متلونه. لومړی چاپ، کندهار: صداقت خپرندویه ټولنه.
- ۷- شیدا، کاظم خان. (۱۳۳۱) د کاظم شیدا دېوان. کابل: پښتو ټولنه، عمومي مطبعه.
- ۸- صمیم، محمد آصف. (۱۳۹۶). د متلونو کلیات. ننگرهار: د مومند خپرندویې ټولنې تخنیکي څانگه.
- ۹- صمیم، محمد آصف. (۱۳۹۳) د عبدالحمید مومند کلیات. درېیم چاپ، کابل: دانش خپرندویې ټولنې تخنیکي څانگه.
- ۱۰- عمید، حسن. (۱۳۸۱) فرهنگ فارسي عمید (جلد اول). تهران: مؤسسه انتشارات امیر کبیر.
- ۱۱- غروال، محمد عارف. (۱۳۹۸) د رحمان بابا دېوان، درېیم چاپ، کندهار: صداقت خپرندویه ټولنه.
- ۱۲- کپوال، شاه محمود. (۱۳۹۴). د پښتو متل سپړنه. کابل: د افغانستان ملي تحریک - فرهنګي څانگه.

- ۱۳ - مختار، محمد اورنگ. (۱۳۹۴) د وردگو کلتوري یون. لومړی چاپ، کابل: د افغانستان ملي تحریک - فرهنگي خانګه.
- ۱۴ - وردګ، عبدالمتین. (۱۳۹۷). ګټور ژوند. لومړی چاپ، کابل: مسلم مطبعه.
- ۱۵ - وردګ، عبدالمتین. (۱۳۹۲) د وینو دریاب. لومړی چاپ، کابل: شاکر مطبعه.
- ۱۶ - همکار، محمد ابراهیم. (۱۴۰۲). بدیع پوهنه. لومړی چاپ، کابل: هاشمي خپرندویه ټولنه.
- ۱۷ - هېوادم، زلمی. (۱۳۹۳). د پښتو ادبیاتو تاریخ. درېیم چاپ، کابل: دانش خپرندویه ټولنه - تخنیکي خانګه.

Islamic Emirate of Afghanistan

Ministry of Higher Education

Helmand University

Leed Social Science Academic Journal

Volume:2

Issue: 2

Year:1404